

מדראשית תשע"א



שלום ילדים,

היום נלמד את פרקי אבות ד' משנה ג'.

הוא (בן עזאי) היה אומר:

אל תהי בז לכל אדם, ואל תהי מפליג לכל דבר.
 שאין לך אדם שאין לו שעה, ואין לך דבר שאין לו מקום.

המילים והמשפטים קצת קשים... נלמד ונבין קודם את פירוש המשנה.

'בז' = מזלזל. 'מפליג' = מרחיק.

'אל תהי בז לכל אדם' -

אל תזלזל באף אדם, אפילו באנשים שנראים לך ממש ממש לא מועילים בעולם.

'ואל תהי מפליג לכל דבר' -

אל תרחיק שום דבר בעולם.

כלומר: אל תחשוב על שום דבר שהוא מיותר, ואין לעולם צורך בו.

אפילו דברים שנראים מיותרים לגמרי, מתישהו מגלים שצריכים אותם בעולם.

'שאיין לך אדם שאין לו שעה' -

אפילו האדם שנראה הכי לא שווה והכי לא מועיל, יכול בשעה מסויימת להתגלות כבעל תועלת.

ברגע אחד פתאום מגלים, שדווקא הוא, עם התכונה המיוחדת שלו,

דווקא הוא האדם שבדיוק צריך אותו למשימה מיוחדת ברגע מסוים.

'ואין לך דבר שאין לו מקום' -

הקב"ה לא ברא שום דבר לבטלה – יורא אלקים את כל אשר עשה, והנה טוב מאד' (בראשית פרק א').

אם יש משהו בבריאה – צמח, בעל חיים, או כל דבר אחר - שנראה מיותר ולא מועיל,

בזמן אחר, או במקום אחר בעולם מתגלה התועלת המיוחדת שלו.

בצד השני של הדף – סיפורים מהתנ"ך ומהמדרש, הממחישים את המשנה הזאת.

ובסוף – משימה...

אל תהי בז לכל אדם...



יפתח הגלעדי היה בן דחוי במשפחה. התייחסו אליו לא יפה, וגירשו אותו מעירו ומנחלת אבותיו. התרחק יפתח ממשפחתו ומשבטו, ונהיה מפקד של חבורת שודדים. היה נראה ששום דבר טוב לא יצא ממנו.

ואז התחילו העמונים לעשות צרות לישראל, התקיפו אותם ושעברו אותם. בצרתם פנו אנשי גלעד אל יפתח שיעזור להם, יפתח אירגן צבא והושיע את ישראל מבני עמון. הוא אחד השופטים המופיעים בספר שופטים.

אל תהי מפליג לכל דבר ...

באחד הימים ישב דוד בגנו, וראה צירעה האוכלת עכביש. אמר דוד לפני הקב"ה: ריבונו של עולם, מה הנאה באלו שכראת בעולמך? הצרעה אינה מפיקה דבש, ואפילו מזיקה לדבורים, ואילו העכביש טווה יום ולילה, אבל לבוש לא יוצא מזה. אמר לו הקב"ה: דוד, מלעיג אתה על בריותי? תבוא השעה ותצטרך להן!

כשברח דוד משאול ונחבא במערה, מצא עכביש את פתח המערה וטווה על הפתח את רשתו. הגיע שאול המלך אל הפתח, הבחין בקורי עכביש ואמר בלבו: ודאי לא נכנס אדם לכאן, שאם היה נכנס – היה קורע את הקורים. הלך שאול משם ולא נכנס למערה. יצא דוד וראה את העכביש, ואמר: ברוך בוראך וברוך אתה.

באחד הלילות, כאשר רדף שאול אחרי דוד, הגיע דוד למערה ששאול ישן בה, עם שר צבאו אבנר. דוד זחל בין הלוחמים של שאול, ולקח את המימיה של המלך. כשבא לצאת, פשט אבנר את רגליו ודוד נתפס מתחתיהן. הוא לא העיז לזוז, כדי שלא יתפסוהו. התפלל דוד אל הקב"ה, עשה לו הקב"ה נס ושלח צירעה, שעקצה את רגלי אבנר. אבנר הזיז את רגליו בתוך שנתו, ודוד יצא בשלום. אותה שעה שיבת דוד לפני הקב"ה, ואמר: 'ריבונו של עולם, מי יעשה כמעשיך וכגבורותיך, שכל מעשיך נאים'...

תלמידים יקרים,

אחד הזכרים החשובים והיקרים ביותר בבית הספר שלנו, הוא השילוב.

הכלל 'אל תהי בז לכל אדם,... שאין לך אדם שאין לו שעה!'

– זהו כלל משמעותי וחשוב מאד בחיי בית הספר.

במשימה הבאה, ננסה לחשוב בקשר לזה – לא רק מה לא לעשות, אלא מה כן כדאי לעשות...

משימה: חשבו על החברותא שלכם, על ילד מכיתתכם או ילדה מכיתתכן.

כתבו לו או לה מכתבון קטן, לפי הדפים המצורפים שקיבלתם.

במכתב – תצטרכו להתייחס למשהו מיוחד שאתם רואים אצלו או אצלה.

ולהוסיף גם 'שעה' ו'מקום' –

איפה אתם רואים אותו או אותה עוד כמה שנים, בתור מבוגרים...

לימוד לבני וטוב!



'אין לך אדם שאין לו שעה'

ל _____

לפי מה שאני רואה -

הזכר המיוחד שיש בך, התכונה המיוחדת שלך,

היא -

אפשר לראות את זה, למשל כש

אני מנסה לדמיין אותך עוד כמה שנים, ואני רואה _____

שיהיה

לך בהצלחה!!!

ממני,
